

Εκδήλωση της νΚΑ
7 Δεκέμβρη 2018, 7.00μμ
Πολυτεχνείο, Κτήριο Γκίνη

Δεκέμβρης 2008: Ένα ανοιχτό ερώτημα.

Το βράδυ της 6ης Δεκεμβρίου 2008, ο 15χρονος μαθητής Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος πέφτει νεκρός από σφαίρα του ειδικού φρουρού Επ. Κορκονέα. Ο άδικος χαμός του θεριεύει τον σπόρο της οργής και του αγώνα που υπήρχε μέσα στο κοινωνικό έδαφος, οδηγώντας σε πολυήμερες μαζικές κινητοποιήσεις της νεολαίας, συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής, νέες μορφές έκφρασης. Στο μεταίχμιο της δεκαετούς πορείας των νεολαιίστικων αγώνων που είχαν προηγηθεί (Αρσένης, ξεταστικά, Γένοβα, Αντιπολεμικό, Φοιτητικό κίνημα 06-07) και της εισόδου στην κρίση εκδηλώθηκε ορμητικά η νεολαιίστικη οργή. Η εξεγερτική υποδοχή της κρίσης, αποτελεί το εκκωφαντικό intro μιας εποχής αναμετρήσεων απέναντι στις συντριπτικές κοινωνικές συνέπειες της. Το πυκνό, πολύμορφο, συγκρουσιακό και αντιφατικό φορτίο των μαχών που μεσολάβησαν μέχρι σήμερα αφήνει το κίνημα μουνδιασμένο μεν αλλά ιδιαίτερως έμπειρο.

Είναι εμφανές πως οι κοινωνικές συνθήκες πάνω στις οποίες πάτησε ο Δεκέμβρης, είναι απείρως πιο εκρηκτικές σήμερα. Το «μαύρο μέλλον» για το οποίο μιλούσαν οι προκηρύξεις τότε, έχει γίνει σκληρή καθημερινότητα και η όξυνση της κρίσης έχει βυθίσει την κοινωνία στην άβυσσο. Ακόμα και οι αναλογίες με την τρέχουσα πραγματικότητα είναι σκανδαλώδεις. Η συνέχεια της επέλασης της καπιταλιστικής κρίσης, η άνοδος του φασισμού και εθνικισμού, η αίσθηση της έλλειψης προοπτικής και ελπίδας, η αναπάντεχη δολοφονία του Ζακ. Το σύνθημα των ημερών “στις τράπεζες λεφτά, στη νεολαία σφαίρες. Ήρθε η ώρα για τις δικές μας μέρες” συμπυκνώνει ακόμα την αντίθεση μεταξύ των προσδοκιών και της καθημερινότητας της νεολαίας.

Σε κάθε περίπτωση το ζητούμενο δεν είναι η αναπόληση ή επανάληψη οποιουδήποτε Δεκέμβρη. Άλλωστε κάτι τέτοιο θα ήταν ανέξοδο. Το ανολοκλήρωτο βήμα, την απάντηση στην ερώτηση πως θα πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας, οφείλουμε να αναζητήσουμε σήμερα. Να φανταστούμε μια νέα μαζική εξέγερση που θα αμφισβητεί τα θεμέλια του καπιταλισμού, διατηρώντας την πεποίθηση πως οι καθολικές εξεγέρσεις του μέλλοντος θα είναι πιο ιερόσυλες απέναντι στην νομοτελειακή κανονικότητα του.

Η νεολαία επιλέγει το δρόμο της εξέγερσης!